

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

I.

Titkári jelentés.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1912. évi közgyűlésén előadta: *Bund Károly*.

Tisztelt Közgyűlés!

Az Országos Erdészeti Egyesület legutóbbi közgyűlése óta számos ügy foglalkoztatta az igazgató-választmányt, melyek részben régebben már felmerült tárgyak folytatólagos mozzanatainak tekintetők, részben pedig új ügyek jellegével bírnak.

Előbbiek közé kell sorolnom a métermériknek a fakeskedelem terén való általános érvényesítése ügyében a kereskedelemügyi kormányhoz intézett újabb beadványunkat, amelylyel az Országos Iparegyesület ily irányú akcióját támogattuk; régebbi törekvéseink folytatólagos szorgalmazásának tekinthetjük továbbá azon felterjesztésünket, amelylyel erdészeti főiskolánk elhelyezése ügyében a kormányhoz fordultunk, amidőn Selmeczbánya város küldöttségileg és emlékirattal fordult a miniszterelnök urhoz, kérve, hogy az ottani főiskola elvitelének kérdését vegye le a napirendről. Szükségesnek tartottuk ebből az alkalomból megismételni mindazokat a súlyos s a t. Közgyűlés előtt ismert érveket, amelyek erdészeti főiskolánk áthelyezése mellett szólnak.

Ámde erdészeti felső oktatásunk nemcsak ebben a vonatkozásban foglalkoztatta az igazgató-választmányt, hanem előkészítő tárgyalás alá kerültek az erdészeti főiskola szervezetének, tan- és vizsgarendjének azon kérdései is, amelyeket *Muzsnay Géza* az Erdészeti Lapok 1910. évi decemberi füzeteiben felvetett, továbbá az erdészeti főiskola zsufoltsága is; előbbi kérdések még tárgyalás alatt állanak, utóbbi, a zsufoltság kérdése némileg vesztett időszerepéből az által, hogy a folyó tanévre az első évfolyamban lényegesen kevesebb hallgató jelentkezett, mint az előző években. Mindazonáltal ez a kérdés is oly megoldásra vár még, amely mellett a kívánt cél elérését elérjük, másfelől azonban nem éppen ifjaink legjobbjait riasztjuk el az erdészeti pályától, sőt ellenkezőleg!

Nem annyira az erdészeti oktatással, mint inkább az erdőfentartás érdekében való népneveléssel függ össze az a felterjesztésünk, amelyet *Pásztly Ferencz* tagtársunknak az 1910. évi

közgyűlés elé terjesztett indítványa értelmében a gazdasági népoktatás ügyében a vallás- és közoktatásügyi, valamint a földmivelésügyi miniszter urakhoz intéztünk, kérve, hogy az elemi iskolai olvasókönyvekbe az erdő szeretetét, ápolását, megbecsülését tárgyaló olvasmányok vétessenek fel s az erdő iránti hajlam a szabad természetben, kirándulások alkalmával tartott oktatás útján is tápláltassék a gyermekben. Kértük továbbá, hogy az ország erdős vidékein működő gazdasági népiskolák tanítói az erdőéri szakiskolák egyikén rendezendő szaktanfolyamon nyerjenek kiképzést, a jövőre nézve pedig az erdőgazdaságtan a tanítóképzők tantárgyai közé felvétessék.

Méltóztassék *Pászthy* Ferencz tagtársunk indítványának ilyen módon való elintézését jóváhagyó tudomásul venni.

A Magyar Gazdaszövetség megkeresésére késznek nyilatkozunk, hogy az általa kiadandó oly füzetet, amely a Magyar Gazdaszövetség szociálpolitikai működését a magyar erdőtisztí kar előtt oly célból hivatott ismertetni, hogy az erdőtisztek e működés körébe bevonassanak, az Erdészeti Lapok mellékleteként szétküldjük. Egyben tanácscsal láttuk el a szövetséget, hogy mely erdőgazdasági góczpontokon tartathatna különlegesen erdőtisztek számára szociálpolitikai kurzusokat, melyeken alkalom nyílne az erdőgazdaság terén érvényesíthető szociálpolitikai elvekről is megemlékezni.

Az Alföld fásítása ügyében, amelyet az Arad-, Temes-, Déva-, Lugosvidéki Erdészeti Egyesület vetett fel, az igazgatóválasztmány véleménye oda terjedt, hogy a fennálló állami szervezet elegendő az Alföldön végzendő erdősítések támogatá árá, ellenben a földmivelésügyi miniszter úrhoz fálirattal fordultunk, amelyben ideartozóan a következőket kértük:

1. az Alföldön ezuttal máris csak igen korlátolt kiterjedésben meglévő erdőségek fentartása érdekében a legmesszebbmenő intézkedéseket tegye meg;

2. intézkedjék aziránt, hogy a kincstár e téren, valamint alföldi erdeinek mintaszerű kezelésében járjon jó példával elő;

3. az alföldi s főként a legelőfásítást a legmesszebbmenő támogatásban és jutalmakban részesítse;

4. intézkedjék aziránt, hogy a fásításhoz szükséges csemeték,

suhángok nevelése céljából az Alföld megfelelő helyein állami csemetekertek telepíttessenek;

5. intézkedjék, hogy a szikes talajok erdősítésére vonatkozó kísérletek az erdészeti kísérleti állomás részéről beállíttassanak, illetőleg nagyobb mérvben folytattassanak;

7. a kisbirtokosok, községi jegyzők, bírák stb., kik a fásítás érdekében kiváló érdemeket szereztek, megfelelő jutalomban részesíttessenek.

Foglalkozott az igazgató-választmány továbbá az utóbbi években sűrűn ismétlődő árvízkárokkal, amelyeknek összefüggése némely vidékek gyorsított erdőkihasználásával és illetőleg régebbi időkre visszavezethető erdőpusztításaival kétségtelen. Értesülve arról, hogy a földmívelésügyi miniszter ur a krassószőrénymegyei árvízkárosításokat és azok okait behatóan tanulmányoztatta, az igazgató-választmány elnökünk öcczellenciájának indítványára azzal a kéréssel fordult a miniszter urhoz, hogy a helyszínén eljáró közegeinek jelentését bocsássa egyesületünk rendelkezésére, miután egyesületünk is foglalkozni kíván e fontos közgazdasági kérdéssel.

Foglalkozott az igazgató-választmány továbbá a magyar kormány és az Adria tengerhajózási r.-t. között kötendő új szerződéssel s különösen annak a díjtételekre és a szállítási feltételekre vonatkozó részeivel. A szállítási díjtételekre nézve az volt a kívánságunk, hogy a cappa címén fentartott 10⁰/₁₀₀-os díjpótlék mellőztessék s a bükkönkfa és bükkfalpfa díjkedvezményben részesüljön a most vele egy osztályba tartozó juhar-, kőris- és szilrönkökkel szemben. Követeltük továbbá, hogy a társaság szállítási feltételei, amelyek szerint az a hajóra rakott áruért tulajdonképpen semminemű felelősséget nem vállal, még saját személyzetének rosszakaratu cselekedeteiért sem, megfelelően szigoríttassanak a szállító közönség javára.

A Magyar Államvasutak igazgatósága az 1913—15. évi talpfaszükségletének beszerzésénél, eltérően az eddigi feltételektől, teljesen álgesztmentes bükkfalpfák szállítását kötötte ki. Ez a feltétel bükkös erdeink tulkoros volta miatt felette súlyosan nehezdedett volna talpfatermelésünkre, drágábbá tette volna a bükkfalpfát és emellett jogosultsággal műszaki tekintetben sem bír, mert az u. n. egészséges álgeszt a talpfa használhatóságát nem szállítja

alá. A Magyar Fakereskedők és Faiparosok Országos Egyesületével egyetemben tett lépések célhoz vezettek s a bükkfalpfákra vonatkozóan az eddigi feltételek maradtak érvényben, amelyek az álgesztet bizonyos mértékig megtűrik.

A kormány által a törvényhozás elé terjesztett új nyugdíj-törvényjavaslat a főiskolai végzettségű tisztviselőkre nézve 35 évi szolgálati időt állapít meg, ezen rendelkezést azonban eredeti szövegében az 1904 előtt 3 évi tanfolyamot végzett államerdészeti tisztviselőkre, sőt az 1873—1904-ig 4 évet végzett erdőmérnökökre sem terjesztette ki; hasonlóan az erdészeti altiszteket sem részesítette a 35 évi szolgálat kedvezményében, dacára annak, hogy más, kevésbé terhes és veszélyes szolgálatot teljesítő altiszti kategóriákra az kiterjesztett.

Elnökünk öcczellenciája volt oly kegyes ezen sérelmek orvoslása érdekében közbelépni, minek következtében az állami erdőtiszték minden megkülönböztetés nélkül 35 évi szolgálat után teljes fizetésükre tarthatnak igényt nyugdíjképen s ezenfelül egyik régóta vajudó kérdés, az 1882—1897. évekig műszaki díjnoki minőségben eltöltött éveknek beszámítása is megoldást nyert, amennyiben erre a pénzügyminiszter ur ígéretet tett. Ellenben nem sikerült a pénzügyminiszter ur hozzájárulását elnyerni az erdészeti altisztek 35 évi szolgálati idejéhez, bár a nyugdíjazási és elhalálozási statisztika adatai is e kívánság méltányos volta mellett bizonyítanak; viszont azonban az a hátrányos különbség, amely eddig az erdészeti altisztek nyugdíjára vonatkozóan általánosságban fennállott, az új törvény életbeléptével megszűnik.

Borsod, Gömör, Heves megyék erdészeti egyesületének átirata és *Barthos Gyula* tagtársunknak a múlt évi közgyűlés elé terjesztett indítványa alapján a vadászati törvény módosítása is foglalkoztatta az igazgató-választmányt, mely az említett indítványokban felvetett részletkérdéseket a földművelésügyi miniszter ur figyelmébe ajánlva, egyuttal azt a kérést intézi hozzá, hogy amikor a vadászati törvény régóta tervezett módosítása napirendre kerül, egyesületünket is meghallgassa, hogy az ügy egész anyagával s annak minden vonatkozásaiban foglalkozhassunk.

Elnökünk öcczellenciájának kezdeményezésére az intenzívebb madárvédelem és különösen a mesterséges fészekodvak nagyobb-

mérvü terjesztése érdekében is feliratot intéztünk a földmivelésügyi kormányhoz.

Mattanovich Károly tagtársunk a mult évi közgyűlés elé oly indítványt terjesztett, hogy az Erdészeti Lapokban „Levélszekrény“ czimű rovat nyitassék, hogy erdészeti szakkérdésekben a laphoz fordulni lehessen s a kérdésekre adandó szakvélemény ez úton köztudomásra jusson.

„Kérdések és feleletek“ czimű rovata az Erdészeti Lapoknak már volt az 1885. és 1886. években, azonban részben azért, mert csak igen gyéren érkeztek kérdések és azok is ritkán voltak közérdekűek, részben az alább előadandó más nehézségek miatt ez a rovat az 1886. évben megszűnt.

Az Erdészeti Lapok olvasóközönsége legnagyobb részét szakképzett erdőtisztekből és oly erdőbirtokosokból áll, kik szakképzett erdőtiszteket tartanak, aránylag ritkán fordul tehát elő, hogy a lap szerkesztőségéhez érdemleges szakkérdésekkel fordulnának. Ha ez megtörténik, a lap szerkesztősége haladék nélkül megadja a kellő felvilágosítást, feltéve, hogy a kérdés nem olyan természetű, hogy csak a termőhelyi és egyéb viszonyok helyszini ismerete mellett lehet lelkiismeretes választ adni. A felmerülő kérdések azonban tulnyomóan ilyen természetűek, amikor is valamelyik, az illető vidéken lakó szakemberhez kell a kérdezősködőt utasítani.

Figyelembe veendő emellett, hogy a kir. erdőfelügyelőségek és az állami erdőhivatalok személyzete tudunkkal utasítással bir, hogy hozzáforduló erdőbirtokosoknak szakbeli felvilágosítással és tanácsal szolgáljon, ami többnyire a helyi viszonyok kellő ismerete alapján történhetik.

A szerkesztőséghez beérkező kevés kérdés is olyan, hogy nem csupán közérdekű, hanem gyakran naivitása miatt sem alkalmas arra, hogy nyilvános válaszban részesüljön.

Az Erdészeti Lapok tehát minden hozzájuk érkező kérdésre készséggel adnak választ és amennyiben közérdekű tárgyról van szó, gondoskodnak arról, hogy az illetékes szakember által czikk alakjában tárgyalassék, azonban a szerkesztőség sem a hozzája intézett kérdések számából, sem azok természetéből nem következtethet arra, hogy a „Levélszekrény“ czimű rovat nyitása közsükséglet volna és más sorsra számíthatna, mint 1886-ban.

Más elbírálás alá esik az „Az Erdő” című lap, melynek olvasóközönsége gyakran fordul kérdésekkel a szerkesztőséghez, a felvilágosításokra reá is szorul s a szerkesztői üzenetekben lehető kimerítő válaszban részesül.

Tekintettel tehát arra, hogy az Erdészeti Lapok szerkesztősége a „Levélszekrény” című rovat nyitása nélkül is minden hozzája intézett kérdésre válaszol s a tényleg közérdekű kérdések tárgyának feldolgozásáról és közzétételéről mindig kész gondoskodni, az igazgató-választmány nem látta szükségét annak, hogy ily rovat nyitassék.

Méltóztassék ezt jóváhagyólag tudomásul venni.

Egy másik indítvány, amelylyel Bodor Gábor tagtársunk fordult az igazgató-választmányhoz, azt célozza, hogy az egyesület az erdőtisztek gyakorlati továbbképzésének előmozdítására egyfelől maga tüzzön ki bel- és külföldre szóló tanulmányi ösztöndíjakat, másfelől kérje fel a földművelésügyi miniszter urat, hogy szintén gondoskodjék ily ösztöndíjakról.

Az igazgató választmány az indítványnak ez utóbbi részét, tekintettel arra, hogy éppen az 1913. évi költségvetés 4000-ról 8000 K-ra emeli a tanulmányutakra fordítható hitelt, eltekintett, ellenben az indítvány első részének elfogadásával kész az egyesület anyagi erejéhez képest egy vagy több, kül- vagy belföldi tanulmányutra szóló ösztöndíjat kitűzni főiskolai képzettségű erdőtiszttagjai részére, mi mellett egyébként egyenlő körülmények között természetesen a magánerdőtisztek részesülendnek előnyben, az állami erdőtiszteknek más úton lévén megadva a lehetősége ily tanulmányutak tételére.

Méltóztassék ezt a határozatot is jóváhagyólag tudomásul venni.

Egyesületünk helyiségeit a kitűzött pénteki napokon tagjaink elég sűrűn látogatták s egy ízben felolvasó estét is rendeztünk, amidőn Kaán Károly tagtársunk egyik uttörő régi jeles erdőgazdának, Dekret József erdőmesternek életrajzát ismertette.

Áttérve alapítványaink ügyére, a Horváth-Sándor-alapítvány jutalomdíjban, erdészeti társadalmunk e legnagyobb kitüntetésében az igazgató-választmány tegnapi ülésében, egyhangu jelölés alapján és egyhangu határozattal Téglás Károly tagtársunkat részesítette

az erdőgazdaság gyakorlati intézése és irodalmi művelése, valamint tanári működése terén szerzett érdemeiért.

A Bedő-Albert-alapítvány egyik ösztöndija évközben megüresedvén, azt az igazgató-választmány *Lászlóffy* Ernő kitünő előmenetelű főiskolai hallgatónak adományozta.

Segélyalapjainkból a múlt év végével 60 erdőtiszti és altiszti özvegynek 2507 K, 25 erdőtiszti árvának 1222 K és 19 erdőtisztnak és altisztnak 2030 K segílyt nyújtottunk. A leginkább igénybe vett és teljesen elégtelen Wagner-Károly-alapítványra vonatkozólag *ismét azt a javaslatot terjeszti az igazgató-választmány a t. közgyűlés elé, hogy a f. év végén várható pénztári feleslegből 2000 K ennek az alapnak gyarapítására fordíttassék.*

Egyesületünk vagyona a múlt év végével a zárszámadás szerint 973.468 K 31 f, amely összegből 388 333 K 52 f esik a székház leltári értékére, 326.223 K 60 f a külön rendeltetésű alapokra, 199.702 K 50 f a szabad rendelkezésű alaptökére, 32.753 K 96 f leltári tárgyak és 26.457 K 73 f a könyvtár értékére.

A székház értéke azonban a f. évben épített személyfelvonó értékével 12.100 K-val emelkedett s az igazgató-választmány határozatából a jövőben kereken 400.000 K leltári értékkel fog nyilván tartatni.

Folyó évi bevételeink eddig 100.024 K 63 f
Kiadásaink --- --- --- --- --- 72.936 K 42 f

Tagjaink létszáma a mai napon a következő: alapító tagok 865, rendes tagok 1210, összesen 2075, ami a múlt évvel szemben 1 alapító és 24 rendes tagból álló szaporodást jelent.

Végül még elhunyt tagtársainkról kell megemlékezni, kiknek száma, sajnos, ebben az évben is nagy. Érzékeny veszteség érte igazgató-választmányunkat *Vuk* Gyula fanagykereskedő, alapító tag időelőtti halálával. Elhunytak azonkívül Baltai János, Boksay Gusztáv, Gromon Dezső, Héczey Lajos, ifj. Kormány Mihály, Pfauser Lajos, Schuster József és Tanos Pál alapító tagok, valamint Bocz Géza, Cornides György, Fleischer János, Hallama Mihály, Hám Ferencz, Lakner Lajos, Martincsák Kornél, Masztics Ádám, Müller Róbert, Spotkovszky József, Suha Rezső, Sváb Sándor, Szálka Albert és Wenk Ferencz rendes tagok.

Méltóztassék elhunytuk feletti őszinte részvétünknek a közgyűlés jegyzőkönyvében kifejezést adni.

Tiszteletteljes jelentésemet azzal zárom be, hogy nagyérdemű egykori alelnökünk, Wagner Károly sirját ez évben is kegyeletes gondozásban részesítettük.

II.

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának Budapesten, 1912. évi december hó 14-én tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: *Horváth* Sándor alelnök, *Almásy* Andor, *Arató* Gyula, *Csupor* István, *Gaul* Károly, *Hirsch* István, *Hoffmann* Antal, *Jákói* Géza, *Kaán* Károly, *Kiss* Ferencz, nemeskéri *Kiss* Pál, *Kócsy* János, *Krajcsovits* Béla, *Laitner* Elek, *Lászlóffy* Gábor, *Marosi* Ferencz, *Nagy* Károly, *Péchy* Kálmán, *Schmidt* Ferencz, *Sóltz* Gyula, *Tavi* Gusztáv, *Tomcsányi* Gyula, *Török* Gábor, *Török* Sándor, dr. *Tuzson* János választmányi tagok; *Szalai* Ernő, a számadásvizsgáló bizottság elnöke; *Balogh* Ernő, a számadásvizsgáló bizottság tagja; *Bekény* Aladár és *Temesváry* Béla egyesületi tagok, valamint az egyesület tisztikara.

Távolaradásukat kimentették: Tallián Béla báró elnök, dr. Bedő Albert alelnök, Bittner Gusztáv, Csik Imre, Gesztes Lajos, Havas József, Szabó József, Téglás Károly és Vadas Jenő választmányi tagok.

I. Horváth Sándor alelnök az ülést megnyitván, kimenti Tallián Béla báró elnököt és dr. Bedő Albert I. alelnököt, részvétellel emlékeztet meg az utóbbi családjában előfordult gyászetről, amely őt a megjelenésben gátolja. Azután a jegyzőkönyv hitelesítésére Hirsch István és Tomcsányi Gyula választmányi tagokat kéri fel.

II. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést terjeszti elő:

a bevétel 1912. évi január 1-től	100.024 K 63 f
a kiadás ugyanezen idő alatt	72.936 K 42 f

Rendkívüli befizetések a legutóbbi választmányi ülés óta nem történtek. A legutóbbi választmányi ülés határozata értelmében a letéti számadás terhére 40.000 K névértékű magyar koronajáradék-

kötvény vásároltatott, mely értékpapírok a magyar földhitelintézetnél helyeztettek letétbe.

Jelenti, hogy a III. (leltári tárgyak), VIII. (székházat terhelő kiadások) és XXI. (egyéb kiadások) rovaton az előirányzott összeg nem elegendő az év végéig felmerülő legszükségesebb kiadások fedezésére, miért is 350, 600, illetőleg 1500 K póthitelt kér ezeken a rovatokon.

Javasolja a titkár, hogy az év végével a VI. és XXIV. kiadási rovatokon (könyvkiadási költségek) fenmaradó összeg, továbbá az utiköltségek alrovatán egyelőre még felhasználatlanul maradó 600 korona későbbi felhasználásig letétbe helyeztessék.

Javasolja továbbá, hogy a közgyűlésnek előterjesztés tétessék a leginkább igénybe vett Wagner-Károly-alapítványnak 2000 K-val való növelésére s végül felhatalmazást kér az elnökség részére, hogy az év végével ezek után még mutatkozó pénztári feleslegből 3000 koronát a báró Bánffy-Dezső-alapítvány növelésére, a maradékot pedig az egyesületi házban épített személyfelvonó költségeinek fedezésére fordíthassa.

Az igazgató-választmány a pénztár állásáról szóló jelentést tudomásul veszi, a kért póthiteleket engedélyezi és a titkárnak némely összegek letétbe helyezésére, a Wagner-Károly-alapítvány növelésére és a pénztári felesleg hovaforítására vonatkozó javaslatait elfogadja.

III. A Horváth-Sándor-alapítvány jutalomdíját az igazgató-választmány titkos szavazással egyhangulag a tagok részéről egyedül ajánlott *Téglás* Károly miniszteri tanácsosnak ítéli oda, az erdészeti irodalom, oktatás és igazgatás körül szerzett érdemeiért.

IV. A titkár jelenti, hogy a nyugdíjtörvény a legutóbbi választmányi ülés óta a képviselőházban letárgyaltatott s az elnök öcczellenciájának hathatós közbenjárására az erdőtisztekre vonatkozó sérelmes részek módosítottak, minek következtében a 3 éves tanfolyamot végzett erdőtisztek is 35 évi szolgálat után teljes fizetésükre tarthatnak igényt mint nyugdíjra, s a pénzügyminiszter ur kijelentése szerint a műszaki díjnoki minőségben eltöltött évek is be fognak a szolgálati időbe számíttatni. Ellenben, daczára annak, hogy az elnök öcczellenciája, valamint Serényi Béla gróf földművelésügyi miniszter ur és dr. Bartóky József államtitkár ur minden lehető

megtettek annak érdekében, hogy az erdészeti altisztek részére is biztosítsák a 35 évi szolgálati idő, ehhez még sem sikerült az összes illetékes tényezőket megnyerni, s így meg kellett elégedni azzal a különben igen örvendetes eredménnyel, hogy végre az erdészeti altiszteknél is megszűnt az az eddigi disparitás, amely nyugdíjra vonatkozóan más állami altisztekkel szemben fennállott.

Tudomásul szolgál.

V. A titkár bemutatja a következő bizottsági jelentést:

Tekintetes Igazgató-választmány!

Bodor Gábornak tanulmányi ösztöndíjak létesítését célzó indítványát lényegében méltánylandónak tartjuk, mert meg vagyunk győződve arról, hogy az erdőgazdaság terén biztos alapon nyugvó gyakorlati tudásra és széles látókörre csak az tehet szert, akinek módjában van elméleti és szűkebb körben szerzett gyakorlati ismereteit a saját működési körén kívül eső, minél számosabb bel- és külföldi, fejlettebb erdőgazdaság tanulmányozása útján is bővíteni. Különösen nagy jelentőséget tulajdonítunk ennek most, amikor hazai erdőgazdaságunk már nagy részt leküzdötte azokat az akadályokat és nehézségeket, amelyek a gyorsabb tempóban való haladásnak eddig útját állották s amikor mindinkább általánossá kezd válni az a törekvés, hogy erdőgazdaságunkat a többek között az erdők feltárása, az erdők fatermésének hászilagos kihasználása, a természetes felújítás kiterjesztése s az erdőrendezés rendszer fejlesztése révén mielőbb oly magas fokra emeljük, hogy minden tekintetben sikerrel állja meg a versenyt a nyugat előrehaladottabb erdőgazdaságaival.

Az állam, bár szerény keretek között, eddig is gondoskodott arról, hogy egyes szakembereknek alkalmat nyújtson tanulmányi utazásra, egyfelől azáltal, hogy erdészeti főiskolánkon egy 2000 koronás tanulmányi ösztöndíjat létesített, másfelől pedig oly módon, hogy az állami költségvetésben évente 4000 K-nyi összeget irányzott elő erre a célra az állami szolgálatban lévő erdőtisztek részére.

Minthoz y ez utóbb jelzett összeg tudomásunk szerint az 1913. évi állami költségvetésben 8000 koronára emeltetett fel, Bodor Gábor t. tagtársunk indítványa második részét tárgyalannak kell tekintenünk.

Ámde ezzel a kérdés csak az állami erdőtiszteket illetőleg van megoldva, míg a magánszolgálatban levőknek ezentul is legfeljebb a 2000 koronás főiskolai ösztöndíj elnyerésére lehet kilátásuk, holott — mivel működésük rendszerint szűkebb körre terjed — éppen ezek részére kívánatos nagyobb mértékben, hogy gyakorlati ismereteiket tanulmányi utazások révén is bővítsék.

Ezért tisztelettel javasoljuk, hogy egyesületünk költségvetésének keretében évente anyagi erejéhez mérten bizonyos összeget arra a célra irányozzon elő, hogy belőle az igazgató-választmány egyes *magánszolgálatban lévő* erdőtiszteknél tanulmányi utazásokra segílyt nyújtson.

A segílyekre évről-évre pályázat volna kiirandó, még pedig oly határidőve, hogy azok kiutalása felett az igazgató-választmány már az illető év első negye-

dében dönthessen s ekként lehetővé váljék, hogy a segélyben részesülők az utazáshoz szükséges előzetes tanulmányokat a maga idejében megtehessek.

Budapest, 1912. évi november hó 28 án.

Osztrólczy Géza.

Gesztes Lajos.

Muzsnay Géza.

Az igazgató-választmány a bizottság javaslatát azzal a módosítással fogadja el és terjeszti a közgyűlés elé, hogy a kiirandó utazási ösztöndíjakra minden főiskolai képzettségű erdőtiszt igényt nyel birjon, ha az egyesületnek tagja, az ösztöndíjak odaitélésénél azonban egyenlő körülmények között a magánszolgálatban álló erdőtisztek előnyben részesüljenek.

VI. A vadászati törvény módosítása ügyében következő bizottsági jelentés érkezett:

Tekintetes Igazgató-Választmány!

Borsod-Gömör-Heves megyék erdészeti egyesületének a vadászati törvény módosítása tárgyában az Országos Erdészeti Egyesülethez intézett átiratára, valamint Barthos Gyula uradalmi főerdész, egyesületi tagnak az orvvadászat meggáltása tárgyában szintén az egyesülethez beadott indítványára vonatkozólag a folyó évi márczius hó 14-én tartott igazgatóválasztmányi ülés határozata folytán nyert megbízatásunkhoz képest, tiszteletteljes javaslatunkat a következőkben van szerencsénk előadni:

Az okszerű és céltudatos vadgazdaságnak évekkel ezelőtt felismert hasznossága a vadászatot immár hazánkban is fontos közgazdasági tényezővé avatta.

Mindinkább beigazolást nyer, hogy a régebbi időben csupán uri passzióknak minősített vadászat, kellő gondozás, belterjes kezelés mellett tekintélyes jövedelmet biztosító hasznos gazdasági tényező lehet.

Statisztikai adatok igazolják, hogy a hazai vadászterületeken elejtett és elevenen befogott vadnak, mérsékelt egységáruk mellett kiszámított évenkénti pénzértéke máris körülbelül 5,400.000 koronát tesz ki, és ez az értékösszeg a legutóbbi években folyton számottevőleg emelkedő tendenciát mutat.

Nem csodálható tehát, ha a fontos közgazdasági tényezőt alkotó vadgazdaságunk közérdekű megóvása, sőt fejlesztése szempontjából megnyilatkoznak az egyesek, birtokosok, testületek és egyletek.

Habár el kell ismerni, hogy így a mindenkori kormányok, valamint egyes törvényhatóságok, nemkülönben a vadásztársadalom s ennek egyik képviselője, az országos vadászati védegylet a vadászat nagyfontosságú érdekeinek megóvása s általában a vadgazdaság fejlesztésének érdekében sokat tettek; mindazonáltal nem lehet tagadni, hogy e téren sok a baj s e bajok elsősorban vadászati törvényünknek a fejlődött, illetve a változott viszonyok tekintetbevételével igen számos hiányosságaiból erednek.

E hiányokat pótolni igyekezett elsősorban maga a kormány, kiadott számos,

üdvös rendeletével, másodsorban pedig igen sok törvényhatóság a vadászati érdekek megóvása tekintetében megalkotott szabályrendeleteivel.

Van olyan törvényhatóság, ahol a kiadott szabályrendeletek nemcsak hogy a jelenlegi vadászati törvény hiányosságait pótolták, hanem a közérdek követelményeinek megfelelőleg minden apróbb részletre kiterjeszkedve a lokális vadászati társadalomban közmelegnyugvást keltenek.

Ez azonban a törvényhatóságok vezetőinek individualitásától függő, lokális természetű megoldás, mely a fontos közgazdasági tényezőnek országos és egységes megóvását nem biztosítja. Innen van az, hogy míg egyes vidékeken a vadászati ügyek a közérdeket mindenben kielégítő módon kezeltetnek, addig más vidéken a vadászati törvény revidiálása égetően sürgős kérdésnek minősíthető.

Erről tesz tanúbizonyságot a javaslatlételre kiadott két rendbeli indítvány is.

Borsod-Gömör-Heves vármegyék erdészeti egyesületének a vadászati törvény módosítását célzó indítványa 9 pontban sorolja fel a reformálandó intézkedéseket.

Nevezetesen :

1. Szükségesnek tartja az eddignél intenzívebb ellenőrzést.
2. Rendezendőnek tartja az orvvadászat büntetését.
3. Korlátozandónak véli a fegyvertartást és a vadászjegyek kiadását.
4. A puskapor elárúsításának ellenőrzését a pénzügyőrség hatáskörébe véli átutalni.
5. Szükségesnek tartja a fegyverek és bármely vadászati czikkeknak igazolvány mellett történhető szállítását.
6. A vadásztrofeák elárúsításának a megszorítását.
7. Kihágásnak véli minősíteni azt, ha valaki elhullott vadat talál s azt saját céljaira értékesíti.
8. A volt urbéresek osztatlan területén gyakorolható vadászati jognak nyilvános árverésen történendő bérbeadását kívánja ; s végül
9. a katonai gyakorlatok alkalmával okozott károknak a megtérítésére intézkedést vél felvenni a törvénybe.

Barthos Gyula tagtársunk a már nagyon elharapódzott orvvadászat meggátlása céljából tartja elkerülhetetlenül szükségesnek a vadászati törvény revízióját.

Anélkül, hogy a részletkérdések bonczolásába bocsátkoznánk, konstataálhatjuk, hogy mindkét indítvány indokai *általánosságban* a honi vadgazdaság közérdekű ügyeinek az egész vadásztársadalom óhajával találkozó megvédelmezését s ennek érdekében a jelenlegi vadászati törvényünk hiányainak szükségszerű pótlásait célozzák.

Ezzel kapcsolatosan nem véljük megbízatásunk keretét tullepni, ha a vadászati törvényünknek a két indítványban fel nem sorolt, de szintén fontos némely más közismert hiányaira is reámutatunk.

Ilyenek szerény nézetünk szerint: a községi vadászterületek bérbeadása körüli eljárás szabályozása, a vadkárosítások ügye, a tilalmi időszaknak a vadtenyésztési szempontokkal való összeegyeztetése ; a törvény kihágási részének a

módosítása, a kártékony és ragadozó vadnak az egész országra kiterjeszkedő irtása, a fővadtenyésztésnek az erdőgazdasági érdek szem előtt tartása mellett történő szabályozása, a vadtelepítés, a vadárusítás, a vadszállítás stb. ügye, mind olyan aktuális kérdések, melyek megoldást kívánnak.

Nem szorul bizonyításra, hogy a közgazdasági szempontból figyelmet érdemlő, sőt követelő vadgazdaság fontos közérdekei törvényben lefektetett jogalapon kell hogy egységesen biztosíttassanak. Ennek pedig természetes következménye vagy egy új vadászati törvénynek a megalkotása, vagy pedig a jelenlegi törvénynek novelláris uton történendő megváltoztatása lenne.

Azonban bármelyik mód választatnék is a bajok orvoslására, szerény nézetünk szerint igen gondosan kell mérlegelni azokat a revidiálásnál könnyen előállható következményeket is, melyek a jelenlegi törvényben biztosított érdekeket veszélyeztethetnék.

Éppen azért szerény nézetünk szerint a vadászati törvény nagyfontosságú revidiálásánál a vadászattal kapcsolatos összes kérdéseknek a legmesszebbmenő részletig való ismerete és elbírálása, nemkülönben az ország összes viszonyaira kiterjeszkedő egységes megoldása szükséges.

Ez pedig beható tanulmányozást, mindenre kiterjeszkedő ítélkezést kíván.

S miután tudomásunk szerint maga a földművelési kormány a szóban lévő kérdés beható tanulmányozásával éppen jelenleg foglalkozik, úgy véljük, hogy az ő intencziójának előzetes ismerete nélkül a részletkérdések mikénti megoldására adandó véleménynyel nemcsak hogy prejudikálhatnánk, hanem az ügy eredményt biztosító megoldását esetleg megnehezíthetnők.

Mindezekből kifolyólag tiszteletteljes javaslatunk odairányul, hogy egyesületünk a földművelésügyi miniszter úr őnagyméltóságához felirattal forduljon, melyben a vadászati törvénynek fentebb elősorolt hiányait s azok megszüntetésének szükséges voltát jóindulatu magas figyelmébe ajánlja, s egyuttal anélkül, hogy a kérdés megoldásánál prejudikálni szándékoznék, azon tiszteletteljes kérésének adna kifejezést, hogy a nagyfontosságú közgazdasági kérdés megoldására irányuló intézkedések, illetőleg tervezetekre vonatkozólag egyesületünket annak idején *előzetesen* meghallgatni kegyes legyen.

Kiváló tisztelettel

Budapesten, 1912 december 14-én.

Török Sándor s. k.
előadó.

Csopor István s. k.
biz. tag.

Téglás Károly s. k.
elnök.

Az igazgató-választmány a bizottság javaslatát elfogadja.

VII. Az igazgató-választmány a titkár által előadott bizottsági javaslat alapján elhatározza, hogy a Deák-Ferencz-alapítvány 1911. és 1912. évi kamatainak felhasználásával *Krippel* Móricz főiskolai tanárt egy új Erdőhasználatban, az 1913. és 1914. évi kamatok reáfordításával pedig *Fekete* Zoltán főiskolai tanárt egy új Erdőbecslésben megírásával bizza meg, mindkét műre kikötve,

hogy azok megírásánál a gyakorlat igényei messzemenő mértékben figyelembe véessenek.

VIII. Márton Sándor alapító tagtól a következő indítvány érkezett be:

Tekintetes Igazgató-Választmány!

Az Országos Erdészeti Egyesületnek f. é. decz. hó 15-ére összehívott közgyűlésén a tárgysorozat 6-ik pontja alá tisztelettel kérem az alapszabályoknak 2. § i) pontja alapján következő indítványomat felvenni, u. m.:

határozza el a közgyűlés, hogy feliratot intéz úgy a kormányhoz, mint az országgyűléshez, hogy az állami erdőtiszték úgy a létszámbeosztás, mint egyéb illetmények, valamint a nyugdíj tekintetében is, ugyanazon rendelkezések alá vonassanak, mint amilyenek a velük egyenlő képesséssel bíró, továbbá az erdészettel rokonszolgálati ágnál levő, ugyiszintén a hasonló nehezebb külső szolgálatot teljesítő államtisztviselőkre alkalmaztának.

Indítványomat a közgyűlésen bátor leszek részletesen megokolni.

Ujvidék, 1912 november 21.

A tekintetes Igazgató-Választmánynak

alázatos szolgálja
Márton Sándor.

Az igazgató-választmány megállapítja, hogy az indítványnak a nyugdíjra vonatkozó része tárgyaltan, a többi kívánság tárgyalását pedig a jelen időpontban időszerűnek nem tartja, miért is a közgyűlésnek azt a javaslatot teszi, hogy az indítvány felett, ha az időközben vissza nem vonatnék, térjen napirendre.

IX. A titkár bemutatja *Körmendy Károly* alábbi indítványát:

Indítvány.

Mondja ki az Országos Erdészeti Egyesületnek 1912. évi december hó 15-én Budapesten megtartott közgyűlése, hogy az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alap kezelésének azon rendelkezését, mely szerint tanulmányaikat felsőbb tanintézeteken folytató fiuk közül csakis azok részesülhetnek segélyben, akik ezen tanulmányaikat az erdészeti főiskolán folytatják, — módosítandónak véli, még pedig oly értelemben, hogy bármely más főiskolán, tudomány- és műegyetemen tanuló fiu is részesülhessen segélyben, ha a követelményeknek egyébként megfelel. Ily értelmű felirat felterjesztésével a Választmány bízatik meg.

Körmendy Károly
m. kir. erdőmérnök.

Az igazgató-választmány a jelenleg fennálló szabályzatnak azt a rendelkezését, hogy a főiskolák közül csupán az erdészeti főiskolát

látogató ifjak részesülhetnek segélyben, helyesli, mert általános erdőgazdasági érdek, hogy jeles, de egyébként szegénysorsu erdőtiszi gyermekek részére az erdészeti főiskola látogatása lehetővé télessék s a főiskolák közül csak az erdészeti főiskola vétessék figyelembe. Az igazgató-választmány tehát nem pártolhatja az indítványt.

A titkár erre bejelenti, hogy az indítványtevő őt felhatalmazta hogy az indítványt arra az esetre, ha azt a választmány nem helyeselné, vonja vissza.

X. A földművelésügyi minisztérium részéről szervezett külforgalmi tanácsba az igazgató-választmány a titkárt küldi ki.

XI. Ugyszintén megújítja a választmány a titkárnak azt a megbizását, amelynek értelmében az egyesületet addig az országos ipartanácsban képviselte.

XII. Az igazgató-választmány a Wagner-Károly- és Luczenbacher-Pál-alapítványok kamataiból 57 erdőtiszi és 5 erdőőri özvegynek 2608 K, az Erzsébet-királyné-alapítvány kamataiból 23 erdőtiszi árvának 948 K, a Faragó-Béla-alapítvány kamataiból 2 erdőtiszi árvának 225 K, végül a Gróf-Tisza-Lajos-alapítványból 22 erdőtisztnak és 6 altisztnak 2032 K segélyt szavazott meg. A Faragó-Béla-alapítvány harmadik, 113 K-ás segélyére az alapító jogutódainak első helyen Szalai Annát hozza az alapszabályok értelmében javaslatba.

XIII. A titkár előterjeszti a számadásvizsgáló bizottságnak a behajthatlan követelések leírására és az 1913. évi költségvetésre vonatkozó alábbi javaslatát:

Javaslat behajthatlan követelések törlésére.

Indítványozzuk, hogy mint behajthatatlan hátralékok a következő összegek irassanak le:

I. Alapító tagok:

	Tőke K	Kamat K
1. n. Báró Gromon Dezső	150.—	88.—
2. n. Nagy György örök.	320.—	64.—
3. n. Rozsnyay János örök.	280.—	70.—

II. Rendes tagok:

	Tagdíj K		Tagdíj K
1. Blum és Társa czég	64.—	6. Rosnstingl Antal...	16.—
2. n. Farkas György	48.—	7. Schmidt Román...	8.—
3. Halász Géza	24.—	8. n. Seyfried Jakab	48.—
4. n. Hallama Mihály	16.—	9. n. Spotkovszky József	16.—
5. n. Hám Ferencz	16.—		

III. Hirdetési díjak:

1. Fedák István	17.05	K
2. Unterreiner Jakab	7.80	"
3. Hermann Jaroslav	10.55	"
4. Kurucz Ferencz	9.15	"
5. Czagányi Dezső	5.—	"
6. Pál János	6.35	"

Javasoljuk azonban, hogy az I. és II. alatt kimutatott összegek oly kikötéssel töröltessenek, hogy a megnevezett és még életben levő tagok egyszersmind a tagok sorából is töröltessenek; a kitüntetett összegekkel együtt természetesen az esetleg előirt perköltségek, valamint az 1912-re eszközölt előírások is törölendők lesznek.

Egyidejűleg van szerencsénk bemutatni az 1913. évi költségvetés tervezetét, melynek minden egyes tételét a múlt évi eredmény s a tényleges állapot figyelembevételével állapítottuk meg.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1913. évi költségvetése.

B e v é t e l	Tényleg befolyt az 1911. évben		Elő-irányoztatott 1912. évre		Elő-irányoztatik 1913. évre	
	K	f	K	f	K	f
A) Rendes bevételek.						
I. Az egyesületi székház bérjövödelme	14040	—	13980	—	14500	—
II. Az alapító tagok által kötelezvényben tett alapítványok kamatai	2327	—	2600	—	2200	—
III. A rendes tagok által fizetett tagsági díjak	18721	20	18000	—	18000	—
IV. Az állam által adott segély	6000	—	6000	—	6000	—
V. Az egyesület állandó kiadmányainak jövedelmei:						
a) Erdészeti Lapok	7178	95	6500	—	6500	—
b) Erdészeti Zsebnaptár	3168	80	3400	—	3400	—
c) Erdészeti Rendeleték Tára	81	20	100	—	100	—
d) „Az Erdő“ című lap után	12755	07	11000	—	12000	—
VI. Az egyesület közlönyében megjelenő hirdetések díjai	12411	20	7200	—	8000	—
VII. Az egyesület terhére kiadott nem állandó irodalmi kiadmányok eladásából befolyó jövedelmek	18	—	50	—	50	—
VIII. Az alaptőke, valamint a folyó jövedelmekből begyűlt pénztári készletek kamatai	8034	64	6600	—	8000	—
IX. A Deák Ferencz-alapítványbevétele	1100	—	1100	—	1100	—
X. A Wagner Károly-alapítvány bevétele	2086	—	2084	—	2160	—
XI. A Gr. Tisza Lajos-alapítvány bevétele	2030	—	2030	—	2030	—
XII. A Bedő Albert-alapítvány bevétele	1624	—	1648	—	1648	—
XIII. Az Erzsébet királyné-alapítvány bevétele	944	—	945	—	945	—
XIV. A Luczenbacher Pál-alapítvány bevétele	421	—	421	—	421	—
XV. A Horváth Sándor-alapítvány bevétele	655	—	655	—	655	—
XVI. Faragó Béla-alapítványának bevétele	338	—	338	—	338	—
Átvitel	93934	06	84651	—	88047	—

B e v é t e l	Tényleg befolyt az 1911. évben		Előirányoztatott 1912. évre		Előirányoztatik 1913. évre	
	K	f	K	f	K	f
	Áttétel	93934	06	84651	—	88047
XVII. A titkári nyugdíjalap bevétele	2532	—	2850	—	3200	—
XVIII. Az altiszti segélyalap " " " " " "	66	—	67	—	232	—
XIX. A báró Bánffy Dezső alapítvány bevétele	168	—	257	—	83	—
XX. A székesfehérvári ismeretlen alapítvány bevétele	124	—	130	—	85	—
XXI. Postaköltség és más térftmények	435	69	300	—	300	—
XXII. Megítélt és behajtott perköltségek	79	50	50	—	50	—
XXIII. Egyéb bevételek	11	50	50	—	50	—
B) Áttfutó bevételek.						
XXIV. Új alapító tagok által készpénzben tett alapítványok és a kötelezvényben tett alapítványok törlesztésére befizetett összegek	3429	34	2000	—	2000	—
XXV. Az egyesület külön rendeltetéssel bíró alapítványainak növelésére vagy hasonló alap. alkotására tett adományok és a titkár hozzájárulása a nyugdíjalaphoz	996	80	500	—	500	—
XXVI. Az egyesület által a szerzők terhére kiadott szakkönyvek és más iratok eladásából befolyó jövedelmek	640	—	100	—	100	—
XXVII. Más áttfutó bevételek, beleértve a letétképen kezelendő összegeket is	2605	99	2000	—	2000	—
Összes bevétel	105022	88	92955	—	97244	—

K i a d á s	Tényleg kiadott az 1911. évben		Előirányoztatott 1912. évre		Előirányoztatott 1913. évre	
	K	f	K	f	K	f
A) Rendes kiadások.						
I. Személyi járandóságok:						
a) a titkár fizetése és pótléka	7200	K				
b) 2 segédtitkár fizetése	2200	"				
c) a pénztáros fizetése	2000	"				
d) az írások fizetése	1620	"				
e) szolgáló és házmesteri fizetés	1700	"				
f) jutalmak és segélyek	1500	"	13603	80	14620	— 16220 —
II. Ügyviteli költségek:						
a) irodai és postaköltségek, nyomtatványok és távbeszélő	5200	K — fill.				
b) ügyvédi költségek	600	" — "				
c) közgy. és utikölts.	1200	" — "	6192	71	7000	— 7000 —
III. Leltári tárgyak beszerzésére			493	70	500	— 1000 —
IV. A könyvtár gyarapítására és szaklapokra			1000	—	1000	— 1000 —
V. Állandó kiadmányok költségei és pedig:						
1. Erdészeti Lapok:						
a) nyomtatási költségei	12000	K — fill.				
b) expediciója	2500	" — "				
c) írói díja	3600	" — "				
2. Erd. Zsebnaptár előállítási költsége						
	3200	" — "				
3. Erd. Rend. Tára előállítási költsége						
	200	" — "				
4. Az „Erdő” öszes költségei	11500	" — "	33619	69	32000	— 33000 —
VI. Az egyesület terhére kiadott nem állandó irodalmi kiadmányok költségei						
			—	—	1000	— 1000 —
VII. A székházat terhelő kiadások:						
a) állami adók	4200	K — fill.				
b) községi adó, házbérkrajczár	1700	" — "				
c) vízvezetési illeték	675	" — "				
d) udvarvilág. és gázlángok javítása	970	" — "				
e) tűzkárbiztosítás	125	" — "				
f) ablaküveg	100	" — "				
g) javítások, tisztog. és kéményseprés	1230	" — "	8448	12	8770	— 90 —
Átvitel			63358	02	64890	— 68220 —

K i a d á s	Tényleg kiadott az 1911. évben		Elő-irányoztatott 1912. évre		Elő-irányoztatik 1913. évre	
	K	f	K	f	K	f
	Áttétel	63358	02	64890	—	68220
VIII. Illetkegyenérték és az egyesületet mint ilyen terhelő adó	900	36	900	—	950	—
IX. A Deák Ferencz-alapítvány irodalmi pályadíjai	1100	—	1100	—	1100	—
X. A Wagner Károly-alapítványból adandó segélyek	2086	—	2084	—	2160	—
XI. A Gróf Tisza Lajos-alapítványból adandó segélyek	2030	—	2030	—	2030	—
XII. A Bedő Albert-alapítv.-ból adandó ösztöndíjak	850	—	1600	—	1600	—
XIII. Az Erzsébet királyné-alapítványból adandó segélyek	944	—	945	—	945	—
XIV. A Luczenbacher Pál-alapítványból adandó segélyek	421	—	421	—	421	—
XV. A Horváth Sándor-alapítványból adandó jutalom	655	—	655	—	655	—
XVI. A Faragó Béla-alapítv.-ból adandó segélyek	338	—	338	—	338	—
XVII. A titkári nyugdíjalapnak átadandó kamatok	2532	—	2350	—	3200	—
XVIII. Az altiszti segélyalapnak átadandó kamatok	66	—	67	—	232	—
XIX. A báró Bánffy Dezső alapnak átadandó kamatok	168	—	257	—	680	—
XX. A székesfehérvári ismeretlen alapnak átadandó kamatok	124	—	130	—	85	—
XXI. Egyéb kiadások	4792	50	2000	—	3000	—
B) Átfutó kiadások.						
XXII. A törzsvagyonhoz csatolandó új alapítványok és a kötelezvényben tett alapítványok beváltására fizetett összegek	3429	34	2000	—	2000	—
XXIII. Az egyesület külön rendeltetéssel bíró alapítványainak növelésére tett adományok és az ezen alapítványokhoz csatolandó egyéb összegek	14670	06	6600	—	5200	—
XXIV. Az egyesület által a szerzők terhére kiadott szakmunkák és iratok kiadási költségei	—	—	2000	—	2000	—
XXV. A folyó bevételek feleslegéből a törzsvagyonhoz csatolandó összeg	3952	61	688	—	428	—
XXVI. Egyéb átfutó kiadások	2605	99	2000	—	2000	—
Összes kiadás	105022	88	92955	—	97244	—

Az 1912. évre előirányzott 92.955 K bevétellel és kiadással szemben az 1913. évre 97.244 K bevételt és kiadást irányoztunk elő, azaz 4289 K-val többet.

Az egyes bevételi és kiadási rovatoknál előirányzott összegekre nézve, amelyek az 1912. évi költségvetéstől eltérnek, a következőket van szerencsénk felemlíteni:

A bevételek közül az 1911. évi eredményhez képest emeltük az I., V. d) és VIII. rovatot; a X., XIII., XVII–XX. rovatok emelése a meggyarapodott alapítványi tőkék utáni nagyobb kamatjövedelemnek felel meg. Leszállítottuk ellenben a II. rovatot, megfelelően a kötelezvényekben alapított tőkék befizetésének.

A kiadási rovatok közül emelnünk kellett a várható szükségletnek megfelelően az I. rovatot évi 1000 K-val javadalmazott második segédtitkári állás szervezése következtében és a házmester illetményeinek korpótlék és liftkezelés címén 300 K-val történő emelkedése miatt; emeltük továbbá a III. rovatot (leltári tárgyak) 500 K-ról 1000 K-ra a beszerzendő vetítógép költségeire való tekintettel, az V. 4., VII., VIII. és XXI. rovatot a tényleges szükségletnek megfelelő mértékben. Az alapítványi kamatok részbeni emelkedése a meggyarapodott tőkék folyománya, amelyek különben a megfelelő bevételi rovatokkal azonosak.

Pénztári feleslegként eszerint a XXV. (kiadási) rovaton 428 K volt előirányozható.

Budapesten, 1912. évi november hó 26-án.

A számadás-vizsgáló bizottság:

Térfi Béla s. k.

Szalai Ernő s. k.

Barsy Richárd s. k.

Az igazgató-választmány e javaslatokat változatlanul elfogadva, elrendeli, hogy azok a közgyűlés elé terjesztessenek.

XIV. Ramann müncheni egyetemi tanár kezdeményezésére Gayer Károly egyetemi tanár emlékének valamely maradandó emlékmű általi megőrzésére majdnem valamennyi művelt országban bizottságok alakultak, melyek az e célra való gyűjtést magukra vállalták. Hazánkban Horváth Sándor miniszteri tanácsos elnöklete alatt Téglás Károly, Fekete Lajos és Vadas Jenő miniszteri tanácsosok, Kaán Károly főerdőtanácsos és Bund Károly egyesületi titkár egyesültek e célból. A titkár javasolja, hogy a nagynevű szakember emlékének költségeihez az egyesület is járuljon hozzá. Az igazgató-választmány e célra 200 K-t engedélyez.

XV. A titkár jelenti, hogy a székházban épült személyfelvonó üzembe helyeztetett. A székháznak eddig 388.330 K 52 f-rel nyilván-tartott leltári értéke a felvonónak 12.100 K-nyi költségével növe-lendő volna.

Az igazgató-választmány úgy határoz, hogy a székház leltári értéke ezentul kereken 400.000 K-val tartassék nyilván.

XVI. Új rendes tagokként felvételnek: *Bogyay* Gyula végzett erdőmérnökhallgató, aj. *Lintia Valér* és *Balás Emil*; *Mauksinszky* Gyula m. kir. erdőmérnökjelölt, aj. *Pásztor Sándor*; *Pető Sándor*, *Sessler János* és *Suda János* urad. segéderdőmérnökök, aj. *Pohl János* és *Schöpflin Alajos*.

K. m. f.

III.

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesületnek Budapesten 1912. évi december hó 15-én tartott rendes közgyűléséről.

Jelen voltak: *Tallián Béla* báró, elnök, *Horváth Sándor* II. al-elnök, *Bund Károly* titkár, *Czillinger János* segédtitkár és *Gaal Károly* pénztáros, továbbá:

Ács Sándor, Ajtay Jenő, Almásy Andor, Arató Gyula.

Bacsák Béla, Balás Sándor, Balogh Ernő, Barsy Richárd, Bartóky József dr., Bárdos József, Bekény Aladár, Béky Albert, Biloveszky Béla, Biró Lajos, Biró, Zoltán, Bodor Gábor, Bogsch Árpád, Borsiczky Ottó, Buhescu Terentius Burdás János.

Csipkay János, Csupor István.

Demény Lajos, Dezsényi Jenő, Dezső Zsigmond, Dielt Ágost.

Esztegar Bálint.

Fás Gyula, Fehér Pál, Földes Tamás, Förster Gyula, Fritz Rezső, Früstök István, Früstök Tivadar, Furrherr János.

Gaul Károly, Gruber Gyula, Günther Frigyes, Gyöngyössy Béla.

Hammersberg Géza dr., Hauszmann Béla, Hering Samu, Héjas Kálmán Hinfner György, Hirsch István, Hoffmann Antal, Hoffmann Sándor, Hoós Ernő, Horváth József.

Intzedy Géza.

Jákói Géza, Jándy Artur.

Kaán Károly, Kallivoda Andor, Kaufmann Béla, Kelecsényi Ferencz, Kiss Ferencz, Kolossváry Andor, Kolossy Béla, Kolossy Imre, Kondor Vilmos, Konok

Tamás, Kovács Aladár, Kovács Gábor, Kozma István, Kócsy János, Körmendy Károly, Krajcsovits Béla, Krajcsovits Ferencz, Kuzma Gyula.

Laitner Elek, Lászlóffy Gábor, Lende Ede, Letz Lajos, Levitzky Albert, Lipcsey László.

Majer Gyula, Marosi Ferencz, Marsovszky Ede, Martián Livius, Mattanovich Károly, Mányay Imre, Márton Sándor, Medveczky Ernő, Metzli Camill, Mezey Rezső, Michalus Sándor.

Nagy Károly (Budapest), Nagy Károly (Lugos), Náray Lajos, Nemes József, Nemes Károly, Neógrády Kálmán.

Ocsárd Károly, Orosz Antal.

Pataky József, Pauer Jenő, Pájer István, Pál János, Páll Miklós, Párnai Attila, Pászthy Ferencz, Pásztor Sándor, Petényi Keresztély, Péch Kálmán, Pfeiffer Gyula, Pilz Ottó, Pirkner Ernő, de Pottere Gerard.

Radvánszky Antal báró, Ráduly János, Ratkovszky Károly, Ritter Károly, Ryll Viktor.

Sándor Imre, Selymessy Ferencz, Simonffy Gyula, Sipos Mihály, Sochor József, Solc Szvetozár, Soltz Gyula, Spettmann János, Stecher Xavér, Schmid Ernő, Schmidt Ferencz, Schmidt Károly, Schlosser István, Schusztér Lajos.

Szabó Ferencz, Szabó István, Szalagy Emil, Szalai Ernő, Szántó Mihály, Székely József, Szénássy Béla, Szmethanovics József, Szokolóczy József, Szy Dénes.

Temesváry Béla, Térfi Béla, Thuránszky Béla, Tihanyi László, Tirts Rezső, Tomasovszky Imre, Tomcsányi Gyula, Tordony Emil, Tóth Miklós, Török Gábor, Török Sándor, Tuzson János dr.

Ujfalussy Mihály, Ulreich Gyula.

Varga János, Várjon Géza, Várnai Sándor, Volfinau Gyula.

Wächter Jenő, Winkler Miklós.

Zachár Gyula, Ziegler Mihály, Zolomy Imre.

Báró *Tallián* Béla elnök: Mélyen tisztelt Közgyűlés!

Midőn ezen első alkalommal az Országos Erdészeti Egyesületben az elnöki széket elfoglalom, köszönetet mondok azért a kitüntető szívességért, hogy engem bizalmukkal megtiszteltek. (Élénk éljenzés.)

Amint azt bizonyára méltóztatnak tudni, én szeretem az erdőt, nevelem a vadat és passziónátus vadász vagyok. (Élénk tetszés.)

A magam részéről ígérem, hogy az erdészeti ügyek intézése körül követni fogom azokat az elveket, amelyeket elődeim az elnöki székekben követtek s amelyeket az élet bármely viszonyai közt készséggel támogatni és elősegíteni fogok. (Lelkes éljenzés.)

Természetes, hogy az elnöki székéből az egyesület működésére vonatkozólag nekem részletes programot adnom nem kell és nem is lehet. Az egyesület működése helyesen van megállapítva

az alapszabályokban. Nekem nem marad más hátra feladatul, mint azon célokhoz alkalmazkodni, melyeket az egyesület eddig is követett. Ha azonban egyik-másik tekintetben nézetemnek mégis kifejezést adok, méltóztassék azt az én magánnézetemnek tekinteni, melylyel a vitás kérdések megoldását csak elősegíteni akarom és részemről is csak azon jogokkal akarok élni, melyeket az egyesület minden egyes tagja magáénak vallhat.

Miután az ország egyes vidékein ellenszenvet és animozitást látok az erdészet ügye iránt, ez ellen küzdeni a mi legfőbb feladataink közé tartozik. Az élet minden körülményei között arra kell törekednünk, hogy a nagyközönségnek és az érdekelt köröknek rokonszenvét és elismerését az erdészettel szemben kiérdemeljük.

Ez egyike azon feladatoknak, melyet nekünk első kötelességünknek kell tekintenünk.

Másik fontos kérdés a községi és urbéri erdőkre vonatkozó, az érdekelték és az állam közötti meglehetősen kényes kérdés. Aki ezzel foglalkozott, tudja, hogy a községi és urbéri tulajdonosok a legutóbbi időben is állandóan odatörekcszenek, hogy a községi erdőnek lehető kis körzetre való szorításával legelőt nyerjenek. Már pedig aki az erdő szükségét, hasznosságát át nem látja, az nézetem szerint az erdő kezelésére nem való.

Kétségtelen tény az, hogy az okszerűség határai között a mezőgazdasági igényeknek is eleget kell tenni. Az én felfogásom szerint az erdőtörvény novelláris uton való megváltoztatásával meg kell találnunk azt a méltányos határt, amely az egyik ágnak is kielégítést ad, de a másiknak is eleget tesz azáltal, hogy az állam a községi és volt urbéres birtokokon saját embereivel, saját eszközeivel *a vagyonkezelést egészen a maga kezébe vegye*. Helyes uton halad a legelőkérdés a megoldás felé, még pedig úgy, hogy az erdő csorbitatlanul tartassék fenn az ország javára.

És, t. Közgyűlés, ne méltóztassék rossz néven venni, hogy az elnöki megnyitóban még néhány szóval megemlékezem erdei terményeink értékesítéséről is. Lehet, hogy én ebben a kérdésben bizonyos mértékig elfogult vagyok. És pedig abból az időből, amikor szerencsés voltam a földművelésügyi tárczát kezelni. Abból az időből vannak bizonyos eszmék a fejemben, amelyeknek megvalósítását részemről helyesnek és szükségesnek tartom. Hiszen

kezdeményezni az Országos Erdészeti Egyesület egyik kötelessége, melyet a múltban is gyakorolt, és a jövőben is gyakorolni fog. Aki némi kereskedelmi érzékkel bír, tudja a múltból, hogy az erdei termények értékesítése nem elégíti ki mindenben a hozzája fűződő érdekeket. Ez hosszú időn át így tovább nem maradhat. Ha az extenzív gazdálkodást az ország ily nagy vagyonánál, mint az erdő, hosszú időn át folytatjuk, mindazt a hasznot, ami az anyag feldolgozásából ered, nem a föld tulajdonosa élvezi, sőt az részben az országra nézve is elvész.

Tisztelt Közgyűlés, tudom, hogy ennek a kérdésnek a tanulmányozása nem rövid időre terjedő dolog. Nagy befektetéseket igényel az átmenet a belterjesebb gazdálkodásra, de a kezdeményező lépéseknek végre valahára meg kell történniök. (Élénk helyeslés.) Meg kell történnie az ország jövedelmeinek fokozásáért, de meg kell történnie az erdészek érdekéért is.

Az országos érdekről nem beszélek, mert kétségtelen tény az, hogy nagy tömegben nyers anyagot adni és azt iparilag fel is dolgozni igen nagy érdeke az államnak. De meg kell történnie a belterjes gazdálkodásra való áttérésnek az erdőtisztikai érdekében is, mert ha az erdő haszna fokozódik, nagyon természetes, hogy az erdészek is kívánhatják anyagi helyzetük javítását. (Élénk helyeslés.) Ha be tudjuk bizonyítani, hogy évről-évre nagyobbítjuk az erdők jövedelmeit, az erdészet joggal fog arra hivatkozhatni, hogy azt ő csinálta s akkor joggal kívánhatják az erdészek is, hogy helyzetük javuljon. (Élénk helyeslés.)

Ezek előterjesztése után örömmel üdvözlöm a földmivelésügyi miniszter ur kiküldöttjét, *Bartóky* József államtitkár ur öméltóságát, régi jó barátomat és kollégámat. (Zajos éljenzés.) Megjelenésében bizonyítékát látom annak, hogy a földmivelésügyi miniszter ur az államtitkár ur kiküldése által az erdészet iránt rokonszenvének, szeretetének ad kifejezést. De különös bizonyítékát látom ennek abban, hogy éppen öméltóságát küldötte ki, aki oly sok jó indulatot tanusított az erdészet kérdéseinek megoldásánál.

Melegen üdvözölve a közgyűlésen megjelent tagokat, a közgyűlést megnyitom. (Hosszantartó zajos éljenzés.)

A jegyzőkönyv hitelesítésére van szerencsém *Kócsy* János és *Kolossváry* Andor urakat felkérni.

Ezek előterjesztése után bátor vagyok bejelenteni, hogy *Bedő* Albert öméltóságát, egyesületünk alelnökét a családjában előfordult gyász eset következtében nélkülözzük ma itt sorainkban, ami mindnyájunkat őszinte sajnálattal tölt el.

Bund Károly titkár: Van szerencsém bejelenteni, hogy a földmivelésügyi miniszter ur képviselőjében dr. *Bartóky* József államtitkár ur öméltósága, a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur képviselőjében *Szalai* Ernő közalapítványi főerdőtanácsos ur, a horvát-szlavon erdészeti egyesület képviselőjében *Ulreich* Gyula főerdőtanácsos ur, az Arad-Temes-Déva-Lugos vidéki erdészeti egyesület képviselőjében *Ács* Sándor m. kir. főerdőmérnök ur, Baranya, Somogy, Tolna megyék erdészeti és vadászati egyesülete részéről *Kolossváry* Andor titkár ur, Borsod, Gömör, Heves megyék erdészeti egyesülete és a Coburg hercegi uradalom részéről *Hering* Samu erdőigazgató és *Szénássy* Béla hercegi erdőrendező ur, a Szepesvármegyei Erdészeti Egyesület részéről *Selymessy* Ferenc m. kir. főerdőmérnök ur, a Sáros vármegye gazdasági egyesület részéről *Bornemissza* Lajos és *Lukovich* Aladár urak, a zágrábi kir. erdőigazgatóság képviselőjében *Ulreich* Gyula főerdőtanácsos, *Tordony* Emil erdőtanácsos és *Thuránszky* Béla számtanácsos urak, Budapest székesfőváros részéről *Guckler* Károly erdőmester ur, Körmöczbánya sz. kir. főbányaváros részéről *Szmethanovics* József polgármester ur és *Lende* Ede városi főerdőmérnök ur, Pozsony sz. kir. város részéről *Fehér* Pál városi erdőmester ur, Selmecz- és Bélabánya sz. kir. városok részéről *Zólogy* Imre főerdőmérnök ur, végül a kalocsai érseki uradalom képviselőjében *Mattanovich* Károly erdőmester ur jelent meg körünkben.

(Ezek után a titkár felolvassa évi jelentését [l. az Erdészeti Lapok 1913. évi I. füzetét.]

Kócsy János: Nagyméltóságú Elnök Ur! Tisztelt Közgyűlés! Az elhangzott titkári jelentésben említés történik az új nyugdíjtörvénynek testületünket érintő egyes rendelkezéseiről és ebből folyólag egyesületünknek jogaink védelmében tett közbenjárásáról. Engedtesse meg nekem, hogy ezzel kapcsolatosan szót kérjek és pedig ez alkalommal nem saját nevemben, hanem az állami erdőtiszték összességének nevében. Ugyanis csekélységem és néhány kollégám az állami erdőtisztéktől azt a megtisztelő megbízást

kaptuk, hogy küldöttségileg jelenjünk meg a miniszter urnál és köszönjük meg önagyméltóságának atyai jóindulattal és készséggel történt közbenjárását, melynek alapján az új nyugdíjtörvénynek a szolgálati időt megszabó rendelkezései és ránk sérelmesnek látszó intézkedései megváltoztattak és hogy a 35 éves szolgálati idő ma már szakunk minden egyes tagja részére kiterjesztett. Ezen tisztünkben eljártunk, miniszterünket tiszteletteljesen üdvözlöttük és közbenjárását megköszöntük. Hangoztattuk egyben, hogy a törvénynek ilyenképen tett módosítása nagy jelentőséggel bír ránk nézve erdészekre, úgy egyéni, mint szakszempontról. Mert ezáltal egyfelől egyéni érdekeink nyertek kielégítést, másrészt szakunk részesült kellő méltatásban, amennyiben most már főiskolánknak minden időben végzett hallgatói szakképzettség tekintetében törvényes rendelkezéssel az egyetemi hallgatókkal egyenlőknek ismertettek el. Miniszter urunk adott válaszában elismerő meleg szavakkal méltatta testületünket és biztosított további jóindulatáról.

Ezzel azonban feladatunkat még nem végeztük el. Mert fél-munkát végeztünk volna, ha nem emlékeznénk meg egy másik nagy emberünkről, akiről mindnyájan tudjuk, hogy ügyünk védelmében éppen olyan jóindulattal, készséggel és odaadással szállott sikra, mint a miniszter ur. Egyértelműleg valljuk, hogy ő szakunk fejlesztésében velünk vállvetve, igaz lelkesedéssel működik közre. Ennek a nagy emberünknek, egyesületünk nagyérdemű elnökének, (Dörgő éljenzés.) báró *Tallián* Béla öcczellenciájának kivánom őszintén köszönetünket tolmácsolni.

Fogadja Nagyméltóságod irántunk táplált és tanusított jóindulatáért, jogaink védelmében kifejtett odaadó és sikeres közbenjárásáért az állami erdőtisztek összessége nevében hálás és mély köszönetünket. Fogadja ezt tőlünk Excellenciád oly szívesen, amily igaz bensőséggel érezzük. (Zajos éljenzés.)

T. Közgyűlés! Ezzel most már teljes egészében megoldván a ráruházott feladatot, ezekután csak egy kérő szónk van Nagyméltóságodhoz, hogy irányunkban táplált jóindulatát továbbra is megtartani kegyeskedjék. (Szünni nem akaró zajos éljenzés.)

Dr. *Tuzson* János: Tisztelt Közgyűlés! A Kócsy igazgató ur részéről elhangzottak után a szóban forgó törvényjavaslat lényegéről bővebben nem kell szólanom és nem kell méltatnom azt

sem, hogy azok az intézkedések, melyek ez által a törvényjavaslat által az állami erdőtisztéknek biztosítva vannak, milyen konzekvenciákat vonnak maguk után. Mindenki tudja, hogy igen humánus intézkedésről van itt szó, mely a szolgálatban megnyugvást, a nyugalomban megélhetést biztosít.

Nem kell részletesebben arra se kiterjeszkednem, hogy ez a törvényjavaslat egyuttal azon sérelmen is segített, amelynek következtében az erdőészet a jövőben nem lett volna oly mértékkel értékelve, mint a többi főiskolát végzett szakemberek. Az ezen való segítés és ennek megváltoztatása iránt az Országos Erdészeti Egyesület által tett lépések az állami erdőtisztéknek érdekében teljesen jogosultak. Ezt nagyon jól tudjuk. Tudjuk azonban azt is, hogy az állami háztartásnak retortáján keresztülment és ilyen stádiumba jutott törvényjavaslat megváltoztatása meglehetősen nagy munkát, jóindulatot és energiát igényel; hogy ilyen javaslatokat, tervezeteket egy tényező sem változtathat meg egyedül, hanem az összes intézőknek bevonásával, az összes intézőknek jóindulatával lehet ezt csak tenni.

Ebben az energiában és jóindulatban az állami erdőtiszték és egyuttal az Országos Erdészeti Egyesület is, gróf *Serényi* Béla őexczellenciájától a legmesszebbmenő mértékben részesült. (Zajos éljenzés.)

Mint az eredmények bizonyítják, ő maga a legjobb indulat-
tal és a legnagyobb energiával vitte keresztül azt, hogy ez a
humánus intézkedés megtörtént. De nemcsak ő, hanem *Teleszky*
János pénzügyminiszter ur őexczellenciája is — belátva azt, hogy
itt csakugyan olyan dolgot kell változtatni, amely változtatás, ha
meg nem történik, nagy kérdőjel, nagy hiba marad ebben a tör-
vényjavaslatban, — hathatós jóindulattal közreműködött abban,
hogy a törvényjavaslatot megváltoztassák.

Tiszteletteljes javaslatom odairányul, hogy az Országos Erdé-
szeti Egyesület ebből az alkalomból háláját és köszönetét sürgönyi-
leg fejezze ki gróf *Serényi* Béla és *Teleszky* János őexczellenciájá-
nak. (Élénk helyeslés.)

Tallán Béla báró elnök: Tisztelt Közgyűlés! Azokra a meleg
szavakra, melyeket Kócsy János főerdőtanácsos ur igénytelen el-
járásomért tolmácsolni szíves volt, nem tehetek egyéb kijelentést,

mint azt, hogy azt a törvényjavaslatot, amely a nyugdíjra vonatkozólag mellőzésben részesítette az erdészeket, első pillanatban méltánytalannak tartottam. Méltánytalannak egy olyan testülettel szemben, amely a többiekkel teljesen egy nivón áll. Nem ez egyedül és nem az, hogy az Országos Erdészeti Egyesület elnöke vagyok, hanem az a szimpatia, amelylyel az ügy iránt viseltetem, (Élénk éljenzés.) készítetett arra, hogy egyszerű kötelességet teljesítsek, de a siker nem csupán az én munkám eredménye, hanem a földmivelésügyi miniszter ur és másodsorban a pénzügyminiszter ur jóindulatának köszönhető, akit sikerült kapacitálni. Mert hiába lett volna meg a mi jóindulatunk, a változtatást, ha a pénzügyminiszter ur nem járul hozzá az országgyűlésen, nem tudtuk volna keresztülvinni.

Én a magam részéről igen kis részt veszek ki ebből a munkából, az egész sikerért az érdemet a földmivelésügyi és a pénzügyminiszter urnak tulajdonítom. Méltóztatnak hozzájárulni ahhoz, hogy *Kócsy János* és dr. *Tuzson János* indítványait határozatként kimondjam. (Élénk helyeslés).

Amennyiben pedig szólásra más nem jelentkezett, határozatként kimondhatom, hogy a közgyűlés a titkári jelentést általánosságban tudomásul véve, jóváhagyólag tudomásul veszi, különösen a *Pászthy Ferencz* tagtársunknak az 1910. évi közgyűlésen gazdasági népoktatás,

az Arad-Déva-Lugos vidéki erdészeti egyesületnek az Alföld fásítása ügyében;

Borsod, Gömör, Heves megyék erdészeti egyesületének és *Barthos Gyula* tagtársunknak a vadászati törvény módosítása ügyében;

Mattanovich Károly tagtársunknak „Levélszekrény“ című rovat nyitása ügyében, végül

Bodor Gábor tagtársunknak utazási ösztöndíjak ügyében tett indítványaira hozott igazgatóválasztmányi határozatokat.

A közgyűlés elhatározza továbbá, hogy a folyó évi bevételi feleslegekből a Wagner-Károly-alapítványt 2000 K-val gyarapítja s végül

az évközben elhunyt tagok feletti részvétének a jegyzőkönyvben kifejezést ad. (Felkiáltások: Elfogadjuk!)

Elnök: Következik 11 választmányi tag választása. 9 tag 4 évre, 1 tag 3 évre és 1 tag 1 évre választandó. A szavazatszedő bizottságba felkérem *Lende* Ede főerdőmérnök urat mint elnököt, továbbá *Balogh* Ernő erdőtanácsos és *Tomasovszky* Imre főerdőmérnök urakat. Amíg a szavazatok beadatnak, a gyűlést fel függesztem.

Szünet után.

Elnök: A folytatólagos közgyűlést megnyitom. Kérem a szavazatszedő bizottság elnökét, méltóztassék az eredményt bejelenteni.

Lende Ede: Nagyméltóságú Elnök ur! Mélyen tisztelt Közgyűlés! A kiküldött szavazatszedő bizottság jelentését a következőkben bátorodom előterjeszteni: eszerint az igazgatóválasztmányi tagságra összesen 81 szavazat adatott be, még pedig Ambrózy Lajos báróra, Arató Gyulára, Esterházy Miklós herczegre, Hirsch Istvánra, Kaán Károlyra, Tuzson János dr.-ra és Zselénski Róbert grófra 81—81 szavazat, Hubay Zsigmondra és Török Gáborra 80—80, Tavi Gusztávra 78 és Hering Samura 76 szavazat.

Elnök: Tisztelt Közgyűlés! Van szerencsém tisztelettel bejelenteni, hogy négy évre megválasztottak: Ambrózy Lajos báró, Arató Gyula, Esterházy Miklós herczeg, Kaán Károly, Török Gábor, Tuzson János, Zselénski Róbert gróf, 3 évre: Tavi Gusztáv és 1 évre Hering Samu.

Méltóztassanak megengedni, hogy azoknak a sürgönyöknek a szövegét, amelyeket a közgyűlés *Serényi* és *Teleszky* öexcellenciájához intéz, felolvastassam. (Helyeslés.)

Titkár: A sürgöny szövege mindkét miniszterhez teljesen hasonló, csekély módosítással. Méltóztassék megengedni, hogy csak az egyiket olvassam fel. (Helyeslés.)

Az Országos Erdészeti Egyesület mai napon Budapesten tartott közgyűlése hálás köszönettel vette tudomásul, hogy a nyugdíjtörvény megalkotásánál a magyar állami erdőtisztek méltányos kívánságai Nagyméltóságod hathatós közbenjárása folytán figyelembe vétettek és egyhangu határozattal elrendelte, hogy ezért Nagyméltóságodnak az Országos Erdészeti Egyesület köszönetét tolmácsoljuk. Amidőn ennek a kedves feladatnak megfelelő Exzellenziád meleg és már sokszor tapasztalt jóakarataért mély köszönetünket kifejezzük, kérjük: kegyeskedjék a magyar erdészet és a magyar erdészeti tisztviselők ügyét jövőben is mindenkor magas támogatásában részesíteni.

Elnök: Méltóztatnak hozzájárulni, hogy ilyen szövegű sürgönyök küldessenek el. (Helyeslés.)

Következik az 1911. évi számadás megvizsgálásáról és az 1913. évi költségvetés megállapításáról szóló jelentés.

Titkár: Tisztelt Közgyűlés! Az igazgató-választmánynak az 1911. évi zárszámadásra, a behajthatatlan követelések leírására, illetőleg törlésére, valamint a jövő évi költségvetésre vonatkozó javaslatát a tisztelt közgyűlés tagjai között kinyomatva szétosztattak. Kérem, méltóztatnak-e parancsolni, hogy ezeket részletesen felolvassam? (Felkiáltások: Nem kívánjuk!)

Elnök: Bele méltóztatnak nyugodni abba, hogy miután a jelentés kinyomattatott és szétosztatott, annak felolvasásától eltekintsünk. (Helyeslés.)

Titkár: Tisztelt Közgyűlés! Méltóztassék a felelős számadónak a felmentvényt megadni, a javaslatba hozott törléseket elrendelni és a jövő évi költségvetést elfogadni. (Helyeslés.)

Elnök: Tisztelt Közgyűlés! Méltóztatnak hozzájárulni, hogy a felmentvény megadassék, a törlések elrendeltessenek és a költségvetés elfogadtassék? (Helyeslés.)

Következik a Deák-Ferencz-alapítvány kamataiból kiirt pályázatok eredményéről szóló jelentés és javaslat az alapítvány rendelkezésre álló kamatainak hováfordításáról.

Titkár: A Deák-Ferencz-alapítvány kamataiból kiirt régebbi pályázatainkra a múlt közgyűlés óta kész pályamunka nem érkezett be. Amí a rendelkezésre álló kamatok hováfordítását illeti, az igazgató-választmány tegnapi ülésében elhatározta, hogy azzal a javaslattal lép a tisztelt közgyűlés elé, hogy az alapítványnak 1911. és 1912. évi, eddig fel nem használt kamatai egy új *erdőhasználatlan* megíratására fordíttassanak. A régi Szécsi-féle *erdőhasználatlan* ugyanis egyfelől már csak kevésszámú példányban van meg, másfelől az a technika haladásával kiegészítésre is szorul. Az igazgató-választmány javaslata egyuttal az, hogy a pályázat kiírásától ezuttal eltekintve, ehelyett megbízás adassék ennek a műnek megírására és pedig *Krippel* Móricz főiskolai tanár urnak, aki a főiskolán ezt a tantárgyat előadja. (Élénk helyeslés.) Ezt az utat tartotta az igazgató-választmány helyesnek azért, mert tulajdonkép a pályázat kiírása csak elodázza egy-két évvel a kérdés

megoldását és végeredményben mégis csak a megbízás útján jutunk eredményre.

De az igazgató-választmány nemcsak az erdőhasználatlanra, hanem az erdőbecsléstanra vonatkozó mű megírására is megbízást akar adni és pedig *Fekete* Zoltán főiskolai tanárnak. Ez a mű is teljesen kifogyott és a gyakorlati életben nagy szükség van arra. Az igazgató-választmánynak az az indítványa, hogy az 1913. és 1914. évi kamatok lefoglalásával az erdőbecsléstan megírására *Fekete* Zoltánnak adassék megbízás. (Élénk helyeslés.)

Elnök: Tisztelt Közgyűlés! Határozatilag kimondom, hogy az 1911. és 1912. évi kamatok felhasználásával *Krippel* Móricz bizatik meg az erdőhasználatlan megírásával, az 1913. és 1914. évi kamatokból pedig *Fekete* Zoltán az erdőbecsléstan megírásával. (Helyeslés.)

Következik az 1913. évi közgyűlés helyére és tanácskozási tárgyaira vonatkozó indítvány tárgyalása.

Titkár: Tisztelt Közgyűlés! A jövő évi közgyűlés helyére és tárgyaira vonatkozólag indítvány eddig még nem érkezvén és az igazgató-választmány is időelőttinek tartván azt, hogy erre nézve most határozatot provokáljon, a szokásos módon azt kéri a közgyűléstől, méltóztassék az igazgatóválasztmányt felhatalmazni arra, hogy erre vonatkozólag saját hatáskörében intézkedhessék. Mindenesetre kívánatos volna, hogy miután három év óta mindig Budapesten volt a közgyűlés, az a jövő évben vidéken legyen tartható. (Helyeslés.)

Elnök: Tisztelt Közgyűlés! Ha senkisem kíván indítványnyal fellépni, akkor bele méltóztatnak nyugodni abba, hogy ez ügyben az igazgató-választmány intézkedjék, amint az a múlt években történt.

Következik a közgyűlés utolsó tárgya: Márton Sándor urnak a közgyűlésre bejelentett indítványa.

Márton Sándor: Nagyméltóságú Elnök Ur! Mélyen tisztelt Közgyűlés! Két évtizede már annak, hogy az állami erdőtiszték javadalmazásának kérdése foglalkoztatja a magyar erdészetet. Mindannak ellenére, hogy élénken érdeklődünk a kérdés iránt, abba már-már egészen belefáradtunk. Azonban többen felszólítottak indítvány beadására, hogy annak előterjesztésére az alkalmat ez

évben se mulasszuk el. Indítványom régibb keletű s annak benyújtása után állott elő a nyugdíjtörvény ügyében az a reánk nézve annyira kedvező fordulat, amelyet az elnök ur őexczenlenciájának köszönhetünk. E körülmény folytán megváltoztatom indítványomat oly módon, hogy az igazgató-választmány és az elnökség, amely iránt teljes bizalommal viseltetünk, felkéressék, hogy akkor tegyen az állami erdőtisztek érdekében további lépéseket, amikor szükségesnek találja.

Elnök: Azt hiszem, minthogy az indítványozó maga sem kívánván javaslatának mostani tárgyalását, azt most ne tárgyaljuk. Az igazgató-választmány, amikor annak szüksége és lehetősége fenforog, a maga részéről a szükséges lépéseket meg fogja tenni. (Helyeslés.)

Egyéb tárgy nem lévén, megköszönve szives érdeklődésüket, a közgyűlést ezennel bezárom. (Zajos éljenzés.)

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

1983/1912. sz. — Közhírré teszem, hogy a Tornyospálcza községi (Szabolcs vm.) születésű Boksay György részére 1905. évi október hó 20-ik napján 588. szám alatt az erdőőri szakvizsga letételéről kiállított eredeti bizonyítvány elveszvéen, ahelyett nevezett részére 1912. évi 1983. szám alatt az eredetivel egyenlő adatott ki.

Kassa, 1912. évi december hó 19-én.

Pethő Lajos s. k.
kir. erdőfelügyelő.

